

[Holger K. Nielsen]

når man får disse pakkeløsninger, hvor man for at få et realkreditlån også er nødt til at bruge et bestemt forsikringsselskab og en bestemt bank. Jeg påpegede, at det faktisk er det, der er ved at ske i øjeblikket gennem det samarbejde, der er gået i gang mellem kreditforeningerne og ejendomsmæglerne. I nogle af de aftaler, der er lavet, er der faktisk sådanne klausuler om, at kreditforeningen kan bestemme, hvilket forsikringsselskab og hvilke banker man skal bruge, i hvert fald ifølge den redegørelse, vi i Boligudvalget har fået fra Jyske Bank, som har lavet en meget stor redegørelse om forholdene vedrørende ejendomsmæglerbranchen. Der er i øjeblikket tale om sådanne klausuler, og det, vi befrygter, er, at der sker en fuldstændig fjernelse af de grænser, der i dag er mellem de forskellige finansielle ydelser.

Det er derfor, vi frygter, at realkreditsystemet vil forsvinde. O.k., man vil stadig væk have realkreditinstitutter, men man vil ikke have et system, som vi har kendt hidtil med delmarkeder og med meget lave omkostninger, hvor kreditforeningerne så at sige er formidlere, meget enkle formidlere, mellem långivere og låntagere ved, at de udsteder obligationer. De vil gå ind i langt flere aktiviteter, og man vil få denne opblødning mellem de forskellige sektorer inden for kreditformidlingen. Det vil dels indebære, at man vil få nogle højere omkostninger, det er helt sikkert, og dels at man vil få en tendens mod finansielle supermarkeder, og det vil i sidste ende få den konsekvens, at det meget enkle og velfungerende kreditforeningssystem altså vil forsvinde.

Jeg vil godt have en nærmere kommentar fra boligministeren, om hun er helt fuldstændig fremmed over for den tanke, at etableringen af finansielle supermarkeder de facto vil få som konsekvens, at vores realkreditsystem vil forsvinde.

Kirsten Jacobsen (FP):

I anledning af det, SF's ordfører sagde om finansielle supermarkeder, skal jeg bare sige, at jeg synes egentlig, det var en god idé, men det kræver, at man ikke vedtager dette realkreditlovsforslag.

En af grundene til, at jeg tager ordet, er, at jeg netop har stillet et spørgsmål om accessorisk virksomhed. Det er stillet i februar måned – og jeg gentager i *februar måned* – til justitsministe-

ren via boligministeren, og jeg har nu efter at have efterlyst det hele sommeren fået at vide, at det er havnet hos industriministeren. De eneste ministre, der er til stede her i salen, er netop de pågældende tre ministre. Derfor kan jeg håbe, at de i fællesskab fra Folketingets talerstol vil besvare det spørgsmål, som nu har ligget til besvarelse i over 6 måneder, og hvorom jeg på mine papirer har noteret, at der er rykket 14 gange for et svar.

Det handler netop om, hr. Holger K. Nielsen, hvorvidt man med det system, man har i dag, synes, det er en god idé, at man i den samme virksomhed har dem, der formidler salget af en fast ejendom, dem, der skriver skøderne på den samme faste ejendom, sammen med de sidste nye konstellationer, nemlig dem, der vurderer til realkreditbelåning, og at det alt sammen ejes af dem, der belåner.

Jeg kan egentlig godt gå ind for ideen, men jeg kan bare ikke se, hvordan man vil få det til at passe ind i det system, som man har her. Jeg synes i hvert fald, at det er fuldstændig uacceptabelt, at der skal gå over 6 måneder, når alt det er sket på ejendomsmarkedet, hvor man har negligeret at svare på et så relevant spørgsmål. Derfor vil jeg gerne bede om, at en af de tre ministre, som er til stede, nu endelig vil løfte gardinet for os, så vi kan se, hvad meningen er. Hvis det er sådan, at man accepterer det hele, synes jeg, man i konsekvens deraf burde sige, at så har vi ikke noget at bruge denne realkreditlov til, for så laver vi et finansielt supermarked. Ellers må man altså have en elastik, der i det mindste holder bukserne oppe, for det har man ikke.

Så må jeg sige om forældelsesreglerne – nu var jeg så flink i første omgang, og det er boligministeren slet ikke vant til, men det var, fordi jeg tænkte, så tager vi det andet i anden omgang – at jeg er også meget, meget glad for, at man nu har lavet en 5-års-forældelsesregel. Jeg synes, det er endda meget skuffende og meget uacceptabelt for retssystemet, at jeg i dag i et svar fra justitsministeren – justitsministeren er til stede, og hvis han vendte sig om, ville han også høre, når der blev talt til ham – har fået at vide, at ud af tre sager om overbelåning, der er anmeldt til politiet, har Justitsministeriet den opfattelse, at de to allerede er forældet.

Jeg vil gerne sige til boligministeren: Når Boligministeriet anmelder en sag til politiet, må